

ÖLÜLER EVİ

ŞÂMİL YILMAZ

Yönerge niyetine:

Babanın cesedi en son gömülür.

Bir gün ve geceyi yuvasında geçirmeli. Ve anlatmalı.

Oğullar ve kızlar kâbus görecek. Görmeli.

Bejan Matur, *Aynı Büyüttüğü Oğullar*

SESLER

Bir eski zaman odası- Ruhun içi şu odanın içi gibi görülüyor ki. Geçmiş bir günü... bir ölümü tekrarlamaya yarayan eşyalar... Aylarca bir adamın yanında yaşarsınız ve farkında olmazsınız o artık bu dünyadan değildir. Hortlaklar bütün dünyayı sarmış... Öldüğümü yalnız ben biliyorum Ölüyüm Fakat Bir tarafım yaşıyor Bir tarafım öbür tarafımı öldürmüş Düşman gibi... Öldüğümü yalnız ben biliyorum Her hortlak, her geri-gelen burada topraktan gelir, toprağa gömülü bir gizlilikten gelir gibidir. Benim ruhumu öldürdün sen. Söyle: Ölümünle toprağa giren o dua almış kemiklerin neden kefenini yırttı. Evin içi ölülerden artakalmış eşyalarla doluydu. Sadece dirilmiş bir ölüyüm ben. ...farkında olmazsınız artık bu dünyada değildir. Çünkü birden dehşetle senin uzun zaman önce öldüğünü fark ettim. ...fişkıllı toprak, mezar ve yeraltındaki hapishane... Hortlaklar bütün dünyayı sarmış... Her hortlak, her geri-gelen, burada topraktan gelir ve geri gelir gibidir, toprağa gömülü bir gizlilikten gelir gibidir (humus ve fişkıllı toprak, mezar ve yeraltındaki hapishane), en aşağıdakine, naci olana, nemli, aşağılanmış olana geri döner gibi geri dönecektir buralara. Hortlaklar her yerde... kum gibi kayıyorlar. Bizse aydınlıktan öylesine korkuyoruz ki, hepimiz. Onların ruhları bizim içimizde yaşamakla kalmıyor, öldü sanılan inanç ve düşünceleri de....

KADIN

Buradayım. Siz bana bakıyorsunuz. Denizin sesini dinliyorum ben burada. Karanlık su çalkalanıp duruyor gecenin içinde. Bir şey sökülmiş içimden, eksik. Eksik olan o şeyi düşünüyorum. Düşündükçe o şeyin içine düşünüyorum. Anlatılmaz bir yokluk geliyor aklıma kimi zaman.

OĞUL

Ölmüyor. Ölmeyecek başını beklediğimiz.

KADIN

Çok zaman. Hiç olmamış bir şeyi anımsıyorum burada. Ben burada bunu yapıyorum. (*Sessizlik.*) Odanın ortasında bir ölüm var. (*Sessizlik.*) Bazen bir kadın anımsıyorum. Benim yaşımda, bana hiç benzemeyen, hiç görmediğim, tanımadığım bir kadın anımsıyorum bazen. Kadın bilmediğim uzaklarda beni unutuyor. Ben kadının unutuşunu anımsıyorum. Sonra unutuyorum. (*Sessizlik.*) Odanın içinde bir ölüm var. (*Sessizlik.*)

OĞUL

Ölmüyor. Ölmeyecek başını beklediğimiz.

KADIN

Ben burada bunu yapıyorum. Pencereden dışarı bakıyorum. Aşağıda bir uçurum. Odanın yarısı uçurumun boşluğuna uzanmış. Uçurum denize doğru düşüyor. Boşluğu ve karanlığı görüyor, uçurumu görmüyorum. Ben burada bunu yapıyorum. (*Sessizlik.*) Odanın ortasında bir ölüm var. (*Sessizlik.*) Dalgalar kayalıklara çarpıp ramparça oluyor. Uzakta hiç dinmeyen bir rüzgâr yalıyor suyun yüzeyini. Ufukta ses çıkarmadan çakan kupkuru şimşeklere bakıyorum. Her şeyde yaklaşan bir hastalık tedirginliği

OĞUL

Ölmüyor. Ölmeyecek başını beklediğimiz.

KADIN

Ben, hiç başlamayan bir fırtınanın kuyusunda dikiliyorum. Bu fırtınanın kuyusunda dikilen ben, üşüyorum. Ben burada-: Odanın içinde bir ölüm-

KIZ

Babanın öleceğini öğrendiğimde, ben uzun zamandır başka bir yerdeydim. İçimde bir baba, bir kardeş, bir anne yoktu artık. Artık başka bir yerde yaşıyordum ben. Başka bir yerde yaşıyor ve kendi insanlarımı; kardeş olmayan, anne olmayan, baba olmayan insanlarımı buluyordum. Ve böylesi doğruydu- ...ve *baba, o gece, erkek kardeşin ağzını gösterip "Tükür," dedi, ve ben- ...ve böylesi doğruydu. Ve ben, buna çok inanıyordum. Beni arayan kardeşim oldu. Babanın can çekiştiğini ve öleceğini ve fazla zamanının kalmadığını ve eve dönmem gerektiğini söyledi. Dinledim. Babanın ölümü beni yeniden baba evine çekti. Ben, dirisinden kaçtığımın ölüsüne çekildim- *brak onu baba brak onu benim üzerime çök-* Ve böylesi doğruydu. Ben buna da çok inandım. Ve ben, yaşadığım yerden artık yaşamadığım bu yere geldim. Ve ev, bıraktığım evle aynı evdi. Anladım ki-, insan eve asla dönmemeli. Asla dönmemeli. Asla dönmemeli.*

OĞLAN

Seni ben çağırdım.

KIZ

Beni çağıran erkek kardeşti. Ve ben, aynı gece yola çıktım.

OĞLAN

Çağırılması gerekenleri, bir ölümden hakkı olanları çağıran bendim. Çağırdım ve çağırdıklarım geldi. Geldiler. Ama ölmedi ölümüne yatan. Bedeni çürüdü günden güne. Eti yumuşayıp gevşedi. Ama ölmedi. Tüm hakların hükmü çözüldü orada yatanın ölmesinde. Gelenler gelişlerinde hükümsüzleştiler. Sanki hiç bilmiyor ölme-yi. Nasıl ölüner unutmuş sanki. Geldiler. Ona geldiler. Ölümüne çağırdık hepsini. Gelsinler ve görsünler istedik. Son kez görmek ve helalleşmek için geldiler. Onlarca insan, günlerce bekledik başında. ...*kız kardeş köşe-*

*sinden çıkıp bize doğru yürüyor Baba
beni bacaklarının arasına sıkıştırıyor
Ben çok korkuyorum Anne! Neredesin
anne!.. Baktık, ona baktık. Biz, hepimiz.
Ama o, niçin bilmem, bir türlü
ölmeyi bilemedi.*

SESLER

Tanrı insanı yarattığında onu kendine benzer kıldı. Onları erkek ve “Şey” olarak yarattı ve kutsadı. Yarattıkları gün onlara “insan” adını verdi. Adem 130 yaşındayken kendi suretinde, kendine benzer bir oğlu oldu. Ona Şit adını verdi. Şit’in doğumundan sonra adem 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, “Şeyleri” oldu. Adem toplam 930 yıl yaşadıktan sonra- Şit 105 yaşındayken kendi suretinde, kendine benzer bir oğlu oldu. Ona Enoş adını verdi. Başka oğulları “Şeyleri” oldu. Şit toplam 912 yıl yaşadıktan sonra- Enoş 90 yaşındayken kendi suretinde, kendine benzer bir oğlu oldu. Ona Kenan adını verdi. Enoş toplam 905 yıl yaşadıktan sonra- Kenan 70 yaşındayken kendi suretinde, kendine benzer bir oğlu oldu. Ona Mahalalel adını verdi. Mahalalel’in doğumundan sonra Kenan...

KIZ

Baktık. Gelenlerle birlikte günlerce babanın başında dikilip baktık. Ve biz baktıkça, uzadı babanın ölümü. Bir sonsuzluk geldi yerleşti ölümüne. Ve zamanın içinde kayboldu babanın ölümü. Çağrılan kadınların gözleri korkudan iri iri açılıp, çağrılan erkeklerin ellerine bir titreme oturdu ona bakarlar. Ve onlar, bu evin içinde ölümü gördüler. Ölüm, durmuş bir saatin sessizliği gibi doldurmuştu odaları- ...ve baba erkek kardeşi yere yatırıyor ve bakışları bende babanın yüzünde hiçbir ifade yok rab ona bir yüz vermemiş tıpkı bana bir isim vermediği gibi tıpkı anneye bir isim vermediği gibi... Ve hiç kimse, hiçbirimiz ayıplayamadı onu. Yaşamı ayıplayacak kelime yoktu hiçbirimizde. Ve onlar, anladılar ki, geldikleri evden bir ölü çıkmayacak. Ölü

evde kalacak. Ama yine de bekle-
ler. Bir vakit, evin tüm odaları baba-
nın ölmeyişini görmüş gözlerle doldu
taştı. Ve biz, hepimiz, onun ölmeyişine
baktık. (*Sessizlik, uzun.*) Sanki hiç
bilmiyordu ölmeyi. Hiç duymamış,
hiç bilmemişti sanki. (*Sessizlik.*) Ve
biri birer gitmeye başladı gelenler.
(*Sessizlik, uzun.*) Ve sanki, artık im-
kansızdı onun için ölmek. Ve sanki,
şimdi imkansız onun için ölmek.

OĞLAN

Ölmüyor, ölmeyecek başını bekle-
diğimiz. Orada öylece yatıyor. Suyu
çekilmiş kemikleri gıcırıyor hare-
ket ettikçe. Ama ölmüyor. (*Bir an.*)
Ölmüyor, ölmeyecek başını- ...*şimdi*
annem pencerenin önünden bana ba-
kıyor ben artık soluk alamıyorum an-
nem hiçbir şey yapmıyor şimdi ölecek
miyim... Ölmüyor, ölmeyecek başını
beklediğimiz.

SESLER

Söyle: Ölümünle toprağa giren o dua al-
mış kemiklerin neden kefenini yırttı. Ha-
reketsizce içine gömüldüğünü gördüğümüz
mezar, seni tekrar dışarı atmak için, neden
ağır mermerden ağzını açtı? Ne var ki, ölü
bir cesetken tekrar baştan aşağı zırh içinde,
geceye korku salarak ayın yüzünü görmeye
geliyorsun da tabiat dışı hiçbir şeyden ha-
beri olmayan biz zavallıları aklımızın erme-
diği düşüncelerle böyle tir tir titretiyorsun?
Söyle, neden bu? Ne amaçla? Bizim ne yap-
mamız gerekir.

KADIN

Buradayım. Siz bana bakıyorsunuz.
Dalgaları dinliyorum ben burada.
Suyun altındaki karanlığı düşünüyorum
bazen. Bazen kendimi o karan-
lıkta düşünüyorum. (*Sessizlik.*) Odanın
içinde bir ölüm var. (*Sessizlik.*) Suyun
altındayım şimdi ben.

OKUYUCU: KADIN'ı canlandıran oyuncu, olduğu yerde, sanki gerçekten suyun dibindeymiş gibi, hafif hafif sallanmaya başlar. Oyuncunun gövdesi, durgun bir suyun dibinde dalgalanan yosunlar kadar esnek ve düşsel bir devinimdedir. Ve kuşkusuz bu devinim bulanıktır; zemini toprak göllere atılan taşların dibe çöktüğünde dalgalandırdığı çamurlar kadar durgun, ağır ve yoğun. Oyuncu, suyun dibine doğru sükûnetle batan bir bedendir şimdi. Suyun dip uğultusu bedene ritmini veren unsurdur. Oyuncu suyun, denizin içinde kaybolmaktadır artık. Usul usul görüş alanımızdan çıkar. Bakış, oyuncunun bulanık varlığını yakalayamaz olur. O, denizin koynunda, sonsuz bir kayboluşa gömülmüştür. Şimdilik gerilerden, sahne dışından bir su sesi duyulur.

SESLER

Onların giremediği başka bir şeyin içinde yaşıyorum. Her geçen gün biraz daha çekiyor beni derine. Beni aynı anda hem korkutan hem de kendine çeken bir şeyden söz ediyorum. ...kafamın içindeki bu çekim. Senin evine kök salamadım ben, her zaman her şeyin dışında kaldım. O dışarıya ait, onun yeri açık denizler. O dışarıya ait. Ellida denize, o insanlara ait. Ah, beni bu bilinmeyene çeken, kıskırtan ne? Sanki denizin bütün gücü, gizemi... Bu kadın denizin ta kendisi. Sonunda sınırsızlığa, uçsuz bucaksızlığa duyduğün özlem seni gecenin karanlık koynuna çekecek.

OKUYUCU: Sahne dışından duyulan ses giderek yaklaşır; bir gümbürtüye, çağlayanların gök gürültüsü benzeri sesini andıran bir ses patlamasına dönüşür. Ve apansız kapkaranlık sular basar tüm sahneyi. Oyun alanı sular altında kalır. Sahne içi, sahne dışı, sahne arkası, seyir yeri, ışık odası, localar, fuaye, bilet gişeleri, salonun girişindeki geniş antre, güvenliğin ve idari birimlerin odaları, tuvaletler v.b. sular altında kalır. Sular tiyatro salonundan da taşarak sokağı, semti, şehri, başka şehirleri, tüm ülkeyi, ülke sınırlarını da aşır diğer ülkeleri, sahne dışının o sonsuz uzayındaki ve evet, hiçliğin temsil alanındaki her şeyi, her şeyi, diğer sahneler ve sahne dışları da dahil her şeyi, serin ve ağır bir durgunluğun altına çeker. Sonra biter. Su yoktur artık. Sessizlik.

Sessiz bir gömülüşe teslim olmuşum. Su dibe doğru çekiyor beni ve ben- ...*adam çocuğu kucağına alıp o gece noldu o gece...* çekiliyorum. Dalgaların uğultusunu hâlâ duyuyorum burada- ...*görme beni çocuk benden yana bana bakma bana...* Burada, dipte, dalgaların uğultusu hâlâ duyuluyor.

KIZ

Ne işim var benim burada?

OĞUL

Anne! Neredesin anne? Anne?

KADIN

Başka sesler de duyuyorum burada. Yıllar önce, bir gece yarısı, Adam, Kız ve Oğlan- ...*bana seslenme, bana seslenme çocuk, yokum ben burada, bana seslenme, sus...* Bir yerlerde bir oda ve o odada bir ölüm vardı. (*Uzun sessizlik*) Suyun altında kalın, boğuk bir çınlama gibi dünyanın sesi. Gevişiyorum ben suyun altında. İç organlarımı bir arada tutan tüm bağlar çözümlüyor. İçimdeki denizde ikinci bir savruluş daha yakalıyorum. Şimdi iç akıntılarda sürükleniyorum ben. Serin bir dış ağırlık kuşatmış gövdem. Şimdi. Denizin yükünü tutuyorum gövdemde. Şimdi. Gövdem suyun bir parçası. Şimdi. Deniz kadar yoğun ve deniz kadar ağırım. Şimdi.

SESLER

Acaba bu kadın kim? Acaba bu kadın kim? Acaba bana mı soruyor? Acaba beni tanıyor mu? Tanımıyorum. Acaba ne söylüyor. Kendi kendime konuşuyorum. Sesinizi işitiyorum. Ben sizi duymuyorum. Kendi kendine konuşuyor. Kendi kendime konuşuyorum.

KADIN

Buradayım. Siz bana bakıyorsunuz. *Sessizlik*. Odanın ortasında bir ölüm var. *Sessizlik*. Kendi kendime konuşuyorum. Kendi kendime konuşuyorum. O gece de- o gece n'olmuştu da- KIZ: O gece sen yine kendi kendine konuşuyordun. Ve ben, o gece öldüm. Ve sen zaten ölmüştün. OĞLAN: O gece ölen bendim. KADIN: Hatırlamıyorum. KIZ: O gece baba ve sen bizi öldürdünüz. KADIN: Ama dedin ki siz- OĞLAN: O gece sadece ben öldüm. KADIN: Ben kimseyi öldürmedim. KIZ: O gece baba eve geç bir saatte gelmişti. Ve biz, erkek kardeşle ben, odamızda uyuyorduk. OĞLAN: Ben uyumuyordum. KADIN: Ben- KIZ: Sen yine şimdi durduğun yerde, şimdi yaptığın şeyi yapıyordun. Görmesek de biliyorduk. OĞLAN: Babamın sesini duydum. Seninle konuşuyordu. Ve sen hiç konuşmuyordun. KIZ: Ve baba sana bağırmağa başladı. KADIN: Hatırlamıyorum. Hep bir su sesi kulaklarımda. OĞLAN: Sonra babam sana bağırmağa başladı. Dopdolu, kara, insanın etini ezen bir sesle bağırıyor babam. Yorganın altına saklanıyorum. Ama yine de duyuyorum. Ses beni buluyor. Babam bağırıyor. Sesi eziyor, küçültüyor, gövdemi dolduruyor. Yataktaydım. Küçüktüm. Hatırlıyorum. KIZ: Ve baba aniden sustu. Ve sonra bizim nerede olduğumuzu sordu. KADIN: Adam bana kız çocuğunu ve oğlan çocuğunu sordu. Ben- ben ona uyduğunuzu söyledim. Ve söyledikten hemen sonra da unuttum.

Anneyi aydınlatan spot aniden kararır.

KIZ: Sonra babanın yaklaştığını duydum. Ve babanın heyecanı doldu içime. *Bana gel baba babacığım anlamaz onlar kadın erkek kardeş bana gel bak nasıl boş içim boşum ben baba.* OĞLAN: Babam odamızın kapısını açıp içeri girdi. KIZ: Ve bize salona geçmemizi söyledi. OĞLAN: Sar-

hoştu. KIZ: Değildi. OĞLAN: Bilmiyorum. KIZ: Biz yataklarımızdan kalkıp babayı takip ettik. Salonda baba erkek kardeşe bir şeyler sordu. OĞLAN: Babamın peşinden salona geçtik. *Bir an.* Babamın peşinden salona geçiyoruz. Babam bana bir şeyler soruyor. Benim içimde çok soğuk, çok yavaş bir korku. Sorunun bir soru olduğunu anlıyorum. Ama verilecek bir cevap yok. Susuyorum. Babam aynı soruyu tekrar tekrar soruyor. Ben öylece babama bakıyorum. Asıl bakmak istediğim annem. Ona bakamıyorum. Ben anneme bakmak istiyor fakat bakamıyorum. Annem bana bakıyor mu? *Anne? Anne, neredesin anne? Bir an.* Babam bir şeye çok kızıyor. Pis bir öfke şimdi babamın sesi. Adımı söylüyor. Adımdan korkuyorum. *Anne? Sonra- sonra şey oluyor, bir şeyler oluyor sonra. Anneme bir şey söylemek istiyorum. Küçük, zayıf, incecik bir şey. Yok. Anneme baksam. Ondan tarafa- sonra baba!* KIZ: Ve baba, erkek kardeşi yere yatırıyor. Erkek kardeş- *küçük solucan incecik kemikleri nasıl küçük solgun kemikli her şeyi almış almış almış ama bu işte buncacık! kalk!* Ve baba erkek kardeşi kollarının iki yanından tutup yere yatırıyor. KADIN'ın SESİ: Ben her şeyi olduğu anda unutupuyorum. KIZ: Ve babanın bakışları bende. Babanın yüzünde hiçbir ifade yok. Rab ona bir yüz vermemiş. Tıpkı bana bir isim vermediği gibi. Tıpkı anneye bir isim vermediği gibi. KADIN'ın SESİ: Yok mu benim bir adım? KIZ: Babanın bir yüzü yok. Ona bir yüz vermemiş. Pürüzsüz, çıkıntı tutmaz bir yumurta babanın yüzü. Ve o yüzün bir anlamı yok. Ve bunun için o, gülmüyor. Ve ağlamıyor. Ve kızmıyor. Ve üzülüyor. O sadece duruyor. Ve baba bana bakıp duruyor. Ben odanın bir köşesindeyim. Ve baba bana gel diyor. Ve baba bana gel dedi. Ve ben babaya gittim. Yerde uzanmış erkek kardeşe baktım. ...*cızır cızır yakınıyor yerde cızırdama be küçük yıvı-*

şık vıcık vıcık yaptım beynimi... Cılız göğsü babanın elleri altında eziliyor. Ve baba onu daha çok yere bastırdı. Ve erkek kardeş inledi. Ve ben onun soluk tenine ve ağlak gözlerine baktım. Erkek kardeş sürekli kadına sesleniyordu. Ona adıyla değil, ona o kelimeyle sesleniyordu. O sestene de o kelimedenden de öğrendim. Ve ben, erkek kardeşin sürekli kadına seslenmesinden tiksindim. KADIN'ın SESİ: Bana seslenme, bana seslenme çocuk, yokum ben burada, bana seslenme, sus! OĞUL: Kız kardeş köşesinden çıkıp bize doğru yürüyor. Baba beni bacaklarının arasına sıkıştırıyor. Ben çok korkuyorum. KADIN'ın SESİ: Adam çocuğun göğsüne çökmüştü ve kız köşeden çıkıp onların başına dikildi. Adamlar birbirlerine baktılar. Adamın kıza bir bakışı yok gibiydi. Ben oradaydım ve her şeyi gördüm. KIZ: Ve baba erkek kardeşin ağzını gösterip OĞLAN: "TÜKÜR! AĞZININ İÇİNE TÜKÜR!". KIZ: ...dedi. Şehvet dolu bir sevinç uyandı içimde. Etimin kabardığını hissettim. Ve dolduğunu. Sekiz yaşındaki kavruk bedenim- ...bomboşum baba babacığım bana bak baba, içim kupkuru doldur içimi baba... ..bedenim bir kadın bedeni gibi doldurdu odayı. Babaya yaltaklanmak ve ona sürtünmek ve etimi etine değdirmek istedim. ...bırak onu baba, bırak onu. Benim üzerime çök!.. KADIN'ın SESİ: Su sesi duyuyorum. Serin, ağır, karanlık. Çocuk- çocuk sürekli- KIZ: Baba ağzını açmasını söyledi erkek kardeşe. "Ağzını aç!" dedi ona ve o, ağzını açtı. Ve erkek kardeş ağzını açtı. KADIN'ın SESİ: Çocuk sürekli "Anne! Anne!" diye bağıriyordu. İçimde bir şey çocuğa doğru yürüdü. Ben oradaydım ve baktım. O yürüyüşe, o yürüyüşün öfkesine, adamı çocuğun üzerinden çekip çocuğu kollarının arasına alışına baktım. OĞLAN: Şimdi, anem pencerenin önünden bana bakıyor. Ben artık soluk alamıyorum. Anem hiçbir şey yapmıyor şimdi. Öle-

cek miyim? KIZ: Ve ben anladım. Ve o anda ben anladım ki, ben orada değilim. Her ne oluyorsa onun bir parçası değilim. Ve dünyada her ne oluyorsa ben o olan şeylerin bir parçası değilim.

KIZ'ı aydınlatan spot aniden kararır.

OĞLAN: Kız kardeşimin tükürüğü boğazıma doğru akıyor. Yumuşak, şekerli, yoğun bir tiksintiyle doluyor ağzımın içi. Babam kız kardeşimi kolundan tutup geriye, yeniden odanın köşesine doğru itiyor şimdi. Kız kardeşim bir karanlığın içinde yitip gidiyor. KADIN'ın SESİ: Sonra evdeki kız yanıma geldi. Çirkin, insanın içini kaldıran bir mutsuzluk vardı yüzünde. Evdeki kızın yüzüne bakmamayı, başka bir yere bakmayı istedim. Ama kıza baktım. Kız bacağımı tekmelemeye başladı. İnliyor, küçük bir hayvan, bir kemirgen gibi tiz ve hırçın sesler çıkarıyordu. Ben kıza bakıyordum. OĞLAN: Babam beni kucağına alıp odadan çıkarıyor. Odanın ışığından karanlığa geçiyoruz. Bir bedenim tuttuğu başka bir bedenim kocaman gövdesinde kayboluyorum babamın şimdi babamın kucağında koridorlardan bir sallanışta sımsıkı bir kavrayış bir koridor geçiyorum. KIZ'ın SESİ: Ve ben o evde kalamayacağımı o akşam anladım. Ve anladım ki, babamın istediği benim rahmim değildi. Ve rahmimin başka bir soya can vereceğini anladım. O, erkek kardeşi istiyordu. OĞLAN: Bir alacakaranlıktan uzun bir sürüngen boğazı gibi dar serin geçiyoruz ve baba suratımı göğsüne kalın kemikler geniş geniş gömüyor hiçbir şey göremiyorum artık.

OĞULU aydınlatan spot aniden kararır.

Baba beni bir yere unutuyorum birçok şeyi yatırıyor baba beni baba da benimle birlikte uzun bir uza-nış Yattığım yerde Annemin kokusunu alıyorum Anne! Neredesin

anne? Anne? Babanın gövdesi seğiriyor karanlığın içinde Ben hâlâ babanın göğsündeyim Kalbin gümbürtüsü Korkudan kusmak istiyor, korktuğum için kusamıyorum. Eti seğiriyor Kocaman bir damar gibi yanımda atıyor gövdesi baba Babanın soluklarını dinliyorum Kuru, kupkuru bir soluk etimde geziniyor. Korkunç bir acı zonkluyor karanlıkta Ben bir şeyin bir şeyden tuhaf yabancı taş gibi çekilişim bir siliniş sonra bir titreme üzerimde bir anartanağırlık bir adanboğazındaki kurutık anma... (*Sessizlik, uzun.*) Sonrası karanlık.

Işıklar.